

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
“УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ”
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА АНГЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Глюдзик Ю.В.

ВСТУП ДО СПЕЦФІЛОЛОГІЇ

тестові завдання для студентів 1 курсу
факультету іноземної філології
(англійське відділення)

Ужгород – 2018

УДК 811.11 (076)

Г 55

Глюдзик Ю.В. Вступ до спецфілології: тестові завдання для студентів 1 курсу англійського відділення. Ужгород, 2018. 75 с.

Рецензенти:

Голик С.В. – кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри англійської філології ДВНЗ “Ужгородський національний університет”.

Рогач Л.В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології ДВНЗ “Ужгородський національний університет”.

Пропоноване видання задумане, передусім, для студентів 1 курсу англійського відділення факультету іноземної філології денної форми навчання з метою поглиблення знань студентів із цієї дисципліни. У виданні подано тестові завдання, що відображають програму теоретичної дисципліни, та сприяють покращенню якості її опанування.

Рекомендовано до друку кафедрою англійської філології
ДВНЗ “Ужгородський національний університет”
Протокол №7 від 16 квітня 2018 р.

ЗМІСТ

Передмова.....	4
Модуль 1. Тема 1. Предмет курсу та його завдання. Сучасні германські мови і їх поширення на землі.....	5
Тема 2. Історичні джерела відомостей про давніх германців.....	9
Тема 3. Історія германської писемності.....	22
Тема 4. Зародження та суть порівняльно-історичного методу мовознавства.....	26
Тема 5. Спільноіндоєвропейські риси германських мов.....	30
Тема 6. Спільні особливості германського мовного ареалу.....	37
Модуль 2. Тема 7. Східногерманська група мов. Готська мова.....	50
Тема 8. Скандинавські мови.....	60
Тема 9. Західногерманські мови.....	65
Література	75

ПЕРЕДМОВА

“Вступ до спецфілології” є однією з лінгвістичних дисциплін, які закладають основи підготовки філологів-германістів. Цей курс вводить студента у спеціальну лінгвістику, базуючись на засадах та положеннях загального мовознавства. Його завдання – ознайомити студентів з основними рисами германської групи мов у складі індо-європейської мовної сім’ї, з етапами та віхами розвитку, а також характерними ознаками кожної з германських мов.

Тестові завдання представлено тематично. У першому модулі студентами опрацьовуються відомості про розселення германців, їхні племінні об’єднання, висвітлюються питання історії германської філології, характеристики особливостей фонологічної системи, граматичної будови і лексики германських мов. У другому модулі студенти мають можливість перевірити свої знання про східно-германські племена готів і готську мову, підгрупи північногерманських за західногерманських мов.

МОДУЛЬ 1

Тема 1. Предмет курсу та його завдання. Сучасні германські мови і їх поширення на землі

1. Германське мовознавство - це наука, предметом якої є:
 - a) германські мови;
 - b) Германія
 - c) германські звичаї
 - d) германське письмо
2. Германістика вивчає:
 - a) особливості сучасних германських мов;
 - b) походження, розвиток і структуру германських мов, їх взаємні зв'язки, спільні закономірності й тенденції в їхньому розвитку й структурі;
 - c) взаємодію германських мов з іншими мовними групами;
 - d) історію германських племен та їхні діалекти.
3. Одним з важливих завдань германістики є:
 - a) реконструкція давніх германських мовних форм і структурних одиниць;
 - b) реконструкція давніх германських говірок;
 - c) реконструкція прамовних форм;
 - d) реконструкція давніх германських видів писемності.
4. Цілий ряд важливих процесів відбувається в мовах протягом дуже довгого часу і через це в багатьох випадках ті чи ті особливості сучасної будови германських мов:
 - a) є комплексними поняттями;
 - b) легко пояснити;
 - c) складно пояснити;
 - d) неможливо пояснити.
5. Германське мовознавство ґрунтується на засадах і положеннях:
 - a) германістики;
 - b) філології;
 - c) компаративістики;
 - d) загального мовознавства.
6. Германське мовознавство тісно пов'язане з такими лінгвістичними науками, як:

- a) соціальна лінгвістика, когнітивна лінгвістика, лінгвістична географія;
 - b) когнітивна лінгвістика, лінгвістична географія, діалектологія;
 - c) порівняльне мовознавство, діалектологія, лінгвістична географія;
 - d) діалектологія, прагматика, когнітивна лінгвістика.
7. У своїх дослідженнях германістика постійно користується здобутками суміжних з мовознавством наук:
- a) історії, археології, етнографії, історії мистецтва.
 - b) історії, археології, культурології, етнографії.
 - c) історії, культурології, етнографії, мистецтвознавства.
 - d) культурології, археології, етнографії, мистецтвознавства.
8. Останнім часом встановилася традиція розглядати як окремі галузі германського мовознавства:
- a) компаративістику, прагматику
 - b) англістику, скандинавістику
 - c) англістику та англійську літературу
 - d) германістику та англістику
9. Серед індоєвропейських мов германські мови займають:
- a) перше місце за числом людей, які ними розмовляють;
 - b) друге місце за числом людей, які ними розмовляють;
 - c) третє місце за числом людей, які ними розмовляють;
 - d) четверте місце за числом людей, які ними розмовляють.
10. Германськими мовами розмовляють:
- a) більше 500 мільйонів людей з 1600 мільйонів, які розмовляють різними індо-європейськими мовами;
 - b) більше 300 мільйонів людей з 1600 мільйонів, які розмовляють різними індо-європейськими мовами;
 - c) більше 400 мільйонів людей з 1600 мільйонів, які розмовляють різними індо-європейськими мовами;
 - d) більше 200 мільйонів людей з 1600 мільйонів, які розмовляють різними індо-європейськими мовами.
11. До сучасних германських мов належать:
- a) 1 мовна група;
 - b) 2 мовні групи;
 - c) 3 мовні групи;
 - d) 4 мовні групи.
12. До сучасних германських мов належать:
- a) південні, західні, східні та північні германські мови;
 - b) північні, західні та східні германські мови;
 - c) північні та західні германські мови;

- d) північні та східні германські мови.
13. До західно-германської підгрупи мов належать:
- a) англійська, німецька, ідиш, нідерландська, фарерська, африкаанс;
 - b) англійська, німецька, ідиш, голландська, ірландська, африкаанс;
 - c) англійська, німецька, ідиш, нідерландська, ірландська, африкаанс;
 - d) англійська, німецька, ідиш, нідерландська, фризська, африкаанс.
14. Англійська мова є єдиною державною мовою у:
- a) Великобританії, США, Австралії та Індії;
 - b) Великобританії, США, Австралії та Новій Зеландії;
 - c) Великобританії, США, Австралії та Канаді;
 - d) Великобританії, США, Австралії та ПАР.
15. Англійська мова є однією з двох державних мов у:
- a) Великобританії та США;
 - b) Новій Зеландії та Канаді;
 - c) Канаді та ПАР;
 - d) ПАР та Новій Зеландії.
16. Англійською мовою розмовляє як рідною:
- a) близько 360-400 мільйонів людей;
 - b) близько 460-500 мільйонів людей;
 - c) близько 260-300 мільйонів людей;
 - d) близько 560-600 мільйонів людей.
17. Англійською мовою розмовляє як іноземною розмовляє:
- a) близько 200 мільйонів людей;
 - b) близько 300 мільйонів людей;
 - c) близько 400 мільйонів людей;
 - d) близько 350 мільйонів людей;
18. Німецька мова поширена в:
- a) Німеччині, Австрії, північній та центральній Швейцарії, у Люксембурзі, на території Франції- в Ельзасі та Лотарингії;
 - b) Німеччині, Австралії, північній та центральній Швейцарії, у Люксембурзі, на території Франції- в Ельзасі та Лотарингії.
 - c) Німеччині, Австралії, у Люксембурзі, на території Франції- в Ельзасі та Лотарингії.
 - d) Німеччині, Австралії, північній та центральній Швейцарії, у Ліхтенштейні, на території Франції- в Ельзасі та Лотарингії.
19. Німецькою мовою розмовляють:
- a) близько 75 мільйонів людей;
 - b) близько 85 мільйонів людей;
 - c) близько 175 мільйонів людей;
 - d) близько 95 мільйонів людей.

20. Нідерландська (голландська) мова – це:
- a) мова населення Нідерландів та Фландрій;
 - b) мова населення Нідерландів, Ельзасу та Лотарингії;
 - c) мова населення Голландії та Фландрій;
 - d) мова населення Голландії та Фландрій.
21. Нідерландська мова має деяке поширення в:
- a) США та Індії;
 - b) США та Вест-Індії;
 - c) США та Іст-Індії;
 - d) США та Бельгії.
22. Другою назвою мови африкаанс є:
- a) голландська;
 - b) бурська;
 - c) баскська;
 - d) африканська.
23. Ідиш – це сучасна:
- a) мова ідишів;
 - b) мова іврит;
 - c) єврейська;
 - d) ірландська.
24. Фризька мова:
- a) є самостійною державною мовою;
 - b) є діалектом;
 - c) не є самостійною державною мовою;
 - d) не другою державною мовою.
25. Фризькою мовою розмовляють:
- a) у Фризії та Швеції;
 - b) населення Фризьких островів, північного узбережжя Нідерландів та невеликої території на північному заході Німеччини;
 - c) населення Швеції, Фарерських островів та північного узбережжя Нідерландів;
 - d) населення Фризьких островів.
26. Мова ідиш налічує близько:
- a) 8 мільйонів мовців;
 - b) 2 мільйонів мовців;
 - c) 1 мільйона мовців;
 - d) 1,5 мільйона мовців.
27. До північно-германської (скандинавської підгрупи) відносяться наступні мови:
- a) ірландська, шведська, норвезька, датська та фарерська;

- b) ісландська, шведська, норвезька, датська та фризська;
 - c) ісландська, шведська, норвезька, датська та фарерська;
 - d) ірландська, шведська, норвезька, датська та фризська.
28. Найбільше мовців у скандинавській підгрупі мов має:
- a) датська;
 - b) норвезька;
 - c) ісландська;
 - d) шведська.
29. Датська мова поширена також у:
- a) Гренландії та на Фризських островах;
 - b) Швеції та Гренландії;
 - c) Гренландії та на Фарерських островах;
 - d) Швеції та Норвегії.
30. Скандинавські мови (шведська, норвезька та датська) поширені також:
- a) у деяких штатах США серед емігрантів із скандинавських країн;
 - b) у деяких штатах Канади серед емігрантів із скандинавських країн;
 - c) в деяких штатах США та Канаді серед емігрантів із скандинавських країн;
 - d) у Великобританії та Канаді серед емігрантів із скандинавських країн.

Тема 2. Історичні джерела відомостей про давніх германців.

1. Основними джерелами відомостей про давніх германців є:
 - a) літописи;
 - b) спогади очевидців;
 - c) свідчення давніх германців;
 - d) свідчення грецьких та римських письменників.
2. Найпершим свідченням про германців вважають розповідь:
 - a) Плінія Старшого;
 - b) Плінія Молодшого;
 - c) Пітея;
 - d) Птоломея.
3. Найперше свідчення про германців датується:
 - a) 300 роком до н.е.;
 - b) 330 роком до н.е.;
 - c) 330 роком н.е.;
 - d) 300 роком н.е.
4. Перший твір про германців:
 - a) до нас дійшов;
 - b) до нас не дійшов;

- c) був анонімний;
 - d) не має дати створення.
5. Перший твір про германців більш-менш докладно переказали в своїх творах:
- a) Плутарх, Страбон і Пліній Молодший;
 - b) Плутарх, Страбон і Пліній Старший;
 - c) Пітей, Страбон і Пліній Старший;
 - d) Пітей, Страбон і Пліній Молодший.
6. У творах грецьких істориків і географів II—I ст. до н. е. знаходимо згадки про напади:
- a) бастарнів на еліністичні держави північного Причорномор'я;
 - b) готів на еліністичні держави північного Причорномор'я;
 - c) певкінів на еліністичні держави північного Причорномор'я;
 - d) ютів на еліністичні держави північного Причорномор'я.
7. Набагато повнішу й надійнішу інформацію про германців маємо вже з:
- a) II ст. до н. е.;
 - b) I ст. до н. е.;
 - c) I ст. н. е.;
 - d) II ст. н. е.
8. Особливо цінні відомості у своїх «Записках про гальську війну» наводить:
- a) Юлій Цезарь;
 - b) Пліній Старший;
 - c) Тацит;
 - d) Страбон.
9. «Записки про гальську війну» не тільки подано звіт про походи на германців, а й:
- a) описано етапи ведення війни;
 - b) причини ведення війни;
 - c) наведено цінні відомості про ці племена та їхній суспільний лад;
 - d) наведено відомості про історію конфліктів германців з іншими племенами.
10. Від Юлія Цезаря усталилося вживання назви «германці», він один з перших почав відрізняти їх від:
- a) гуннів;
 - b) слов'ян;
 - c) кельтів;
 - d) маврів.
11. Твір «Германія» розповідає про розселення германських племен, їхній суспільний лад, вірування і поетичну творчість та написаний:

- a) Юлієм Цезарем;
 - b) Плінієм Старшим;
 - c) Тацітом;
 - d) Страбоном.
12. Римський письменник Тацит:
- a) не бував у германських землях;
 - b) бував у германських землях;
 - c) служив у германському війську;
 - d) жив із германцями.
13. Найранішим зразком твору, що спирався на традиції латинської історіографії, був історичний твір:
- a) Плінія Старшого;
 - b) Йордана;
 - c) Кассіодора;
 - d) Карла Великого.
14. До діячів латинської церковної освіти, близьких до Карла Великого, належав також автор докладно документованої «Історії лангобардів» - :
- a) Йордан;
 - b) Кассіодор;
 - c) Павло Диякон;
 - d) Беда.
15. Більшість авторів описують:
- a) лише історичні події;
 - b) лише легенди та народний епос;
 - c) історичні події та напівлегендарні факти;
 - d) перекази інших письменників.
16. Значно пізніший історико-етнографічний матеріал містять:
- a) ісландські літописи;
 - b) англо-саксонські літописи;
 - c) норвезькі літописи;
 - d) шведські літописи.
17. Основною пам'яткою англо-саксонських літописів є:
- a) «Англійська хроніка»;
 - b) «Саксонська хроніка»;
 - c) «Скандинавська хроніка»;
 - d) «Британська хроніка».
18. У давньоісландських родинних сагах розповідається про заселення Ісландії:
- a) шведськими племенами;

- b) варварськими племенами;
 - c) готськими племенами;
 - d) норвезькими племенами.
19. Англи і сакси почали переселятися на Британські острови у:
- a) III—IV ст. н. е.;
 - b) IV-III ст. до н.е.;
 - c) II-III ст. н.е.;
 - d) III-II ст. до н.е.
20. Важливим мовним та історичним джерелом є «Варварські правди», в яких:
- a) наводяться закони германських держав;
 - b) описано звичаї давніх германців;
 - c) описано історію давніх германців;
 - d) наводяться дані про суспільний устрій германців.
21. За часів Цезаря германці займалися:
- a) скотарством;
 - b) хліборобством;
 - c) садівництвом;
 - d) різними ремеслами.
22. Приватної власності на землю не було, жили германці:
- a) одноосібно;
 - b) сім'ями;
 - c) родинами;
 - d) родами.
23. За часів Цезаря у германців панував/ла:
- a) патріархат;
 - b) матріархат;
 - c) демократія;
 - d) конунг.
24. Коли виникала воєнна ситуація, окремі племена об'єднувалися в:
- a) групу племен;
 - b) союз;
 - c) військо;
 - d) армію.
25. На полі працювали так звані великі родини, в яких об'єднувалися:
- a) 2 племені;
 - b) 3 племені;
 - c) 2 покоління;
 - d) 3 покоління.

- 26.Своїх небіжчиків германці:
- a) боготворили;
 - b) ховали;
 - c) спалювали;
 - d) залишали непохованими.
- 27.3 ранніх язичницьких пам'яток збереглися записані давньоверхньонімецькою мовою “Мерзбургські заклинання” у:
- a) IX ст.;
 - b) X ст.;
 - c) XI ст.;
 - d) XII ст.
- 28.Тацит пише, що у германців був культ:
- a) Венери;
 - b) Одіна;
 - c) Донара;
 - d) Зевса.
- 29.Бога грому і родючості германці зображали з:
- a) мечем;
 - b) молотом;
 - c) серпом;
 - d) блискавкою.
- 30.Особливо шанованими божествами були також:
- a) Зевс та Венера;
 - b) Донар та Водан;
 - c) Водан і Тіу;
 - d) Тіу та Донар.
- 31.Місце, де після смерті продовжували жити воїни, полегли в бою, називалося:
- a) потойбічний світ;
 - b) Валгалле;
 - c) Варгалле;
 - d) Вайгалле.
- 32.Головних і найдавніших богів германці називали:
- a) асами;
 - b) ванами;
 - c) арами;
 - d) вамами.
- 33.Боги пізнішого походження, які, як можна припускати, були сприйняті індоєвропейськими племенами від переможених ними племен іншої етнічної групи, називалися:

- a) асами;
 - b) ванами;
 - c) арами;
 - d) вамами.
34. У міфах говориться про те, що германці ведуть свій початок від :
- a) гуннів;
 - b) слов'ян;
 - c) богів;
 - d) міфічних істот.
35. Земля породила бога Туіско, а прабатьком роду германців став його син:
- a) Мінн;
 - b) Монн;
 - c) Менн;
 - d) Манн.
36. Богів германці наділяли людськими якостями і вважали, що вони:
- a) безсмертні;
 - b) смертні;
 - c) вічні;
 - d) всесильні.
37. Всесвіт давні германці уявляли собі як якесь велетенське дерево:
- a) вербу;
дуб;
 - b) ясен;
 - c) тополю.
38. Всесвіт давні германці уявляли собі як якесь велетенське дерево, в самій середині якого мешкають:
- a) люди;
 - b) боги;
 - c) тварини;
 - d) міфічні істоти.
39. Навколо світу людей на півдні був:
- a) світ вогню;
 - b) світ холоду і туманів;
 - c) світ велетнів;
 - d) світ ванів.
40. Навколо світу людей на заході був:
- a) світ вогню;
 - b) світ холоду і туманів;
 - c) світ велетнів;
 - d) світ ванів.

41. Навколо світу людей на сході був:
- a) світ вогню;
 - b) світ холоду і туманів;
 - c) світ велетнів;
 - d) світ ванів.
42. Навколо світу людей на півночі був:
- a) світ вогню;
 - b) світ холоду і туманів;
 - c) світ велетнів;
 - d) світ ванів.
43. Свої культові обряди, які іноді супроводжувалися жертвопринесеннями людей або тварин, германці здійснювали в священних:
- a) храмах;
 - b) будівлях;
 - c) гаях;
 - d) лісах.
44. Рунічне письмо, яке з'явилося у германців в перші століття нашої ери, було доступне спочатку тільки:
- a) освіченим людям;
 - b) священникам;
 - c) жрецям;
 - d) воїнам.
45. Столиця Фарерських островів – Торсхавн має значення:
- a) “Гавань Тора”;
 - b) “Дім Тора”;
 - c) “Сховище Тора”;
 - d) “Місцевість Тора”.
46. Суттєві зміни у суспільно-політичному устрої германських племен були спричинені:
- a) посиленням майнової нерівності у германців;
 - b) процесом розпаду родинно-племінних відносин;
 - c) посиленням майнової нерівності у германців та процесом розпаду родинно-племінних відносин;
 - d) посилення майнової нерівності у германців, процесом розпаду родинно-племінних відносин та занепадом германської культури.
47. Племінні союзи германців формуються у:
- a) у 2 ст.;
 - b) у 4 ст.;
 - c) у 3 ст.;
 - d) у 1 ст.

48. Епоха Великого переселення народів тривала:
- a) з II по IV ст.;
 - b) з III по V ст.;
 - c) з IV по VII ст.;
 - d) з V по VIII ст.
49. Прологом Великого переселення народів був пересув східних германських племен:
- a) в'єндилів;
 - b) пєвкінів;
 - c) гїллєвіонів;
 - d) готів.
50. Пролог Великого переселення народів відбувся у:
- a) у II ст.;
 - b) у III ст.;
 - c) у IV ст.;
 - d) у V ст.
51. Масові вторгнення східних та західних германських племен у римські провінції і на територію самої Італії мали особливий розмах у:
- a) у II ст.;
 - b) у III ст.;
 - c) у IV ст.;
 - d) у V ст.
52. Падіння Римської імперії означало і:
- a) крах рабовласницького ладу;
 - b) зникнення германських племен;
 - c) крах общинного ладу;
 - d) появу нової держави.
53. Епоха ВПН, головними учасниками якого на території Європи були германські племена, закінчується формуванням:
- a) нової Римської імперії;
 - b) германської держави;
 - c) германських варварських королівств;
 - d) 6 германських народностей.
54. Візантійський історик Прокопій з Кесарії, який брав участь у походах полководця Вєзарія, пише про долю:
- a) франкського королівства;
 - b) вєстготського королівства;
 - c) остготського королівства;
 - d) аллеманського королівства.
55. Про готів, їх походження та ранню історію пише готський історик:

- a) Діонісій;
 - b) Йордан;
 - c) Беда;
 - d) Григорій Турський.
56. Богослов та історик Григорій Турський з племені франків залишив опис:
- a) франкської держави;
 - b) вестготської держави;
 - c) остготської держави;
 - d) аллеманської держави.
57. “Церковна історія англійського народу” англо-саксонського монаха-літописця Беди Преподобного розповідає про розселення на території Британії племен:
- a) готів;
 - b) англів та саксів;
 - c) англів, саксів та ютів;
 - d) англів, саксів та певкінів.
58. Цінну працю про залишив літописець Павло Диякон про історію:
- a) франків;
 - b) англів;
 - c) фризів;
 - d) лангобардів.
59. Розпад родового устрою завершується після:
- a) Великого переселення народів;
 - b) падіння Риму;
 - c) християнізації;
 - d) утворення варварських королівств.
60. Процес формування германських королівств починається у :
- a) III ст.;
 - b) IV ст.;
 - c) V ст.;
 - d) VI ст.
61. Східні германці, які найперші мали сутичку з римлянами на території Римської Імперії, організувалися в кілька держав. Остготська держава була:
- a) в Італії;
 - b) в Іспанії;
 - c) на середньому Рейні;
 - d) в північній Африці.

62. Східні германці, які найперші мали сутичку з римлянами на території Римської Імперії, організувалися в кілька держав. Вандальська держава була:
- a) в Італії;
 - b) в Іспанії;
 - c) на середньому Рейні;
 - d) в північній Африці.
63. Східні германці, які найперші мали сутичку з римлянами на території Римської Імперії, організувалися в кілька держав. Вестготська держава була:
- a) в Італії;
 - b) в Іспанії;
 - c) на середньому Рейні;
 - d) в північній Африці.
64. Східні германці, які найперші мали сутичку з римлянами на території Римської Імперії, організувалися в кілька держав. Бургундська держава була:
- a) в Італії;
 - b) в Іспанії;
 - c) на середньому Рейні;
 - d) в північній Африці.
65. У середині 6 століття військами візантійського імператора Юстиніана були знищені королівства:
- a) вандалів і вестготів;
 - b) вестготів та остготів;
 - c) вандалів і остготів;
 - d) вестготів та бургундів.
66. У 534р. королівство бургундів було приєднане до держави:
- a) Каролінгів;
 - b) вестготів;
 - c) лангобардів;
 - d) Меровінгів.
67. Франки, вестготи та бургунди змішалися з раніше романізованим населенням Галлії та Іспанії та:
- a) насаджували свою мову;
 - b) перейняли мову переможених ними народів;
 - c) асимілювалися з ними;
 - d) об'єдналися в одну народність.
68. Королівство лангобардів було завойоване у другій половині 8го століття:

- a) Юлієм Цезарем;
 - b) бургундами;
 - c) готами;
 - d) Карлом Великим.
69. Англи, сакси та юти засновують свої королівства на більшій частині території Британії, поборовши спротив місцевого населення:
- a) фризів;
 - b) галлів;
 - c) кельтів;
 - d) інгвеонів.
70. Конунги з роду Меровінгів в середині 5ст. заснували першу:
- a) остготську королівську династію;
 - b) вестготську королівську династію;
 - c) лангобардську королівську династію;
 - d) франкську королівську династію;
71. Могутності франків сприяв союз з:
- a) гуннами;
 - b) Римською Імперією;
 - c) римської церквою;
 - d) сусідніми державами;
72. У 8 ст. на франкському престолі з'являється нова династія:
- a) Каролінгів;
 - b) Меровінгів;
 - c) інгевінгів;
 - d) лонгевінгів;
73. При Карлі Великим були підкорені та піддані християнізації племена:
- a) англів;
 - b) саксів;
 - c) ютів;
 - d) фризів.
74. У 800 р. Карл Великий проголошує себе:
- a) Королем франків;
 - b) Королем Європи;
 - c) Імператором Європи;
 - d) Імператором Римської Імперії.
75. Епоха Карла Великого увійшла в історію як епоха
- a) Меровінгського Відродження ;
 - b) Меровінгського Занепаду;
 - c) Каролінгського Відродження;
 - d) Каролінгського Занепаду.

76. Після смерті Карла Великого імперія Каролінгів:
- a) зникла;
 - b) почала процвітати;
 - c) почала розпадатись;
 - d) стала імперією Меровінгів.
77. При внуках Карла Великого відбувся розподіл імперії за:
- a) Верденським договором;
 - b) "Страсбургськими клятвами";
 - c) "Мерзебурзькими заклинаннями";
 - d) "Варварськими правдами".
78. Союз між Карлом Лисим та Людовиком Німецьким проти їхнього брата Лотаря, відомий як:
- a) Верденський договір;
 - b) "Страсбургські клятви";
 - c) "Мерзебурзькі заклинання";
 - d) "Варварські правди".
79. За Верденським договором західна частина імперії-майбутня Франція відійшла:
- a) Лотарю;
 - b) Людовику Німецькому;
 - c) Карлу Лисому;
 - d) Карлу V.
80. За Верденським договором східна частина імперії-майбутня Німеччина відійшла:
- a) Лотарю;
 - b) Людовику Німецькому;
 - c) Карлу Лисому;
 - d) Карлу V.
81. Першу класифікацію германських племен подав:
- a) Піфей;
 - b) Пліній Молодший;
 - c) Пліній Старший;
 - d) Тацит.
82. У рамках першої класифікації германських племен виділяють:
- a) 4 основні племені;
 - b) 6 основних племен;
 - c) 5 основних племен;
 - d) 7 основних племен.
83. Віндили (бургунди, карини, варини, гуттони) проживали:
- a) у східній частині територій, на якій проживали германські племена;

- b) у західній частині територій, на якій проживали германські племена;
 - c) у північній частині територій, на якій проживали германські племена;
 - d) у південній частині територій, на якій проживали германські племена.
84. Іствеони (іскевони) – це:
- a) скандинавські германські племена;
 - b) південні племена;
 - c) східні германські племена;
 - d) піренейські германські племена.
85. Певкіни та бастарни проживали на сході, на території, яка межувала з:
- a) з інгвеонами;
 - b) з готами;
 - c) з даками;
 - d) з англами та саксами.
86. Гіллевіони – це:
- a) скандинавські племена;
 - b) піренейські племена;
 - c) племена сходу;
 - d) племена півдня.
87. Згадки про інгвеонів, іскевонів та гермінонах є і у:
- a) Плінія Старшого;
 - b) Юлія Цезаря;
 - c) Страбона;
 - d) Тацита.
88. На основі вивчення пам'яток давньогерманської писемності виділяються:
- a) 2 мовні групи;
 - b) 3 мовні групи;
 - c) 4 мовні групи;
 - d) 6 мовних груп.
89. Готська писемність зникає після руйнування королівства:
- a) вестготів;
 - b) істготів;
 - c) остготів;
 - d) зюдготів.
90. Північна давньогерманська мовна група представлена пам'ятками:
- a) латинської писемності;
 - b) готської писемності;
 - c) готичної писемності;
 - d) рунічної писемності.

Тема 3. Історія германської писемності

1. Відомі три види германського письма, що мали більш або менш значне поширення:
 - a) рунічне, готичне, римське;
 - b) рунічне, готське і латинське;
 - c) грецьке, готичне, латинське;
 - d) Рунічне, грецьке, латинське.
2. Найдавніші пам'ятки германської писемності виконані:
 - a) готським письмом;
 - b) рунічним письмом;
 - c) латинським;
 - d) грецьким.
3. Руни — це літери, що складаються, в основному, з:
 - a) вертикальних та косих ліній;
 - b) горизонтальних та косих ліній;
 - c) вертикальних та горизонтальних ліній;
 - d) горизонтальних та діагональних ліній.
4. Здавна руни вживалися і як:
 - a) цілющі письмена ;
 - b) лікувальні письмена;
 - c) символічні письмена;
 - d) магічні письмена.
5. Рунічне письмо виникло на основі:
 - a) латинського курсиву;
 - b) індоєвропейського курсиву;
 - c) грецького курсиву;
 - d) готського курсиву.
6. Рунічне письмо склалося в:
 - a) I—II ст. н. е.;
 - b) II—III ст. н. е.;
 - c) III—IV ст. н. е.;
 - d) II – I ст. до н.е..
7. Найдавніший рунічний алфавіт мав:
 - a) 23 знаки;
 - b) 24 знаки;
 - c) 22 знаки;

- d) 16 знаків.
8. Кожна руна:
- a) мала 3 значення;
 - b) не мала традиційного місця;
 - c) трактувалася різними племенами по-різному;
 - d) займала певне традиційне місце.
9. За послідовністю перших шести його знаків найдавніший рунічний алфавіт звичайно називають у літературі:
- a) флутарк;
 - b) футарх;
 - c) флутарх;
 - d) футарк.
10. Іншою назвою найдавнішого рунічного алфавіту є також:
- a) руни;
 - b) старший рунічний алфавіт;
 - c) молодший рунічний алфавіт;
 - d) древні руни.
11. Довгість і короткість звуків у рунічному письмі:
- a) існувала;
 - b) не існувала;
 - c) не передавалася;
 - d) передавалася.
12. Старший рунічний алфавіт поступово змінився в скандінавських країнах так званим молодшим рунічним алфавітом у:
- a) VII ст.;
 - b) VIII ст.;
 - c) IX ст.;
 - d) X ст..
13. Молодший рунічний алфавіт складався з :
- a) 15 знаків;
 - b) 16 знаків;
 - c) 20 знаків;
 - d) 24 знаків.
14. Молодші руни відомі в:
- a) 2 варіантах;
 - b) 3 варіантах;
 - c) 1 варіанті;
 - d) 4 варіантах.
15. З кінця X ст. у всіх скандінавських країнах вживався 1 варіант молодших рун:

- a) норвезький;
 - b) шведський;
 - c) шведсько-норвезький;
 - d) датський.
16. Так звані пунктовані, або крапковані руни виникли під впливом:
- a) грецького алфавіту;
 - b) готського алфавіту;
 - c) латинського алфавіту;
 - d) кирилиці.
17. Пунктовані руни почасти вживалися паралельно з латинським письмом аж до:
- a) XIX ст.;
 - b) XVIII ст.;
 - c) XVII ст.;
 - d) XVI ст.
18. Усього написів старшими рунами (III—IX ст.) нараховують близько:
- a) 120;
 - b) 100;
 - c) 150;
 - d) 130.
19. Найдавнішим написом старшими рунами вважається напис на:
- a) вістрі списа;
 - b) перстні;
 - c) на зброї;
 - d) на мечі.
20. Найдовший напис старшими рунами містить близько:
- a) 100 рун;
 - b) 120 рун;
 - c) 150 рун ;
 - d) 2 0 0 рун.
21. Другою назвою готського письма є:
- a) готичне;
 - b) вульфільське;
 - c) вульфільанське;
 - d) вульфільчне.
22. В основі готського алфавіту лежить тодішній:
- a) готичний алфавіт;
 - b) латинський алфавіт;
 - c) рунічний алфавіт;
 - d) грецький алфавіт.

23. Поява готської писемності пов'язана з поширенням серед готів:
- a) християнства;
 - b) інших мов;
 - c) латинського письма;
 - d) рунічного письма.
24. Готський алфавіт складався з:
- a) 24 літер;
 - b) 25 літер;
 - c) 27 літер;
 - d) 28 літер.
25. При латинському письмі літери:
- a) вирізувалися;
 - b) вишкрібувалися;
 - c) писалися ;
 - d) малювалися.
26. Усі служителі церкви мусили знати латинь, тому при церквах і монастирях:
- a) збиралися люди;
 - b) були латинські університети;
 - c) розмовляли тільки латинською;
 - d) існували школи латинської грамоти.
27. У західногерманських мовах тексти латинського письма відомі з:
- a) V II—IX ст.;
 - b) V –VII ст.;
 - c) IX –X ст.;
 - d) VIII – X ст.
28. Тодішній латинський алфавіт мав тільки:
- a) 20 літер;
 - b) 22 літери;
 - c) 23 літери;
 - d) 24 літери.
29. Сучасний нормальний латинський друкарський шрифт безпосередньо вийшов з антикви епохи:
- a) Класицизму;
 - b) Просвітництва;
 - c) Модернізму;
 - d) Відродження.
30. Кожен германський народ, прийнявши латинське письмо,:
- a) адаптував своє письмо під латинське;
 - b) вніс у нього деякі зміни;

- c) прийняв його без змін;
- d) не хотів вносити у нього зміни.

Тема 4. Зародження та суть порівняльно-історичного методу мовознавства

1. При порівняльно-історичному методі порівняння є:
 - a) принципом;
 - b) системою;
 - c) засобом;
 - d) ключовим поняттям.
2. При порівняльно-історичному методі історичний підхід є:
 - a) принципом;
 - b) системою;
 - c) засобом;
 - d) ключовим поняттям.
3. Порівняльно-історичний метод виник у:
 - a) XVII ст.;
 - b) XVIII ст.;
 - c) XIX ст.;
 - d) XX ст.
4. Засновниками порівняльно-історичного методу були:
 - a) Расмус Раск та Якоб Грімм;
 - b) Расмус Раск та Франц Бопп;
 - c) Франц Бопп та Карл Вернер;
 - d) Якоб Грімм та Карл Вернер.
5. Франц Бопп вперше описав:
 - a) особливі риси в системі германського імені;
 - b) спільноіндоєвропейські риси в германських мовах;
 - c) систему відмінювання санскриту в порівнянні з іншими мовами;
 - d) систему відмінювання германських дієслів.
6. Расмус Раск доказав:
 - a) спорідненість германських мов;
 - b) теорію, що германські мови походять від індоєвропейської мови-основи;
 - c) теорію, що всі германські мови-споріднені;
 - d) теорію, що всі германські мови мають спільні риси.
7. Великого значення у розробці порівняльно-історичного методу мав твір Якоба Грімма:
 - a) “Перший німецький словник”;

- b) “Перша німецька граматика”;
 - c) “Німецький словник”;
 - d) “Німецька граматика”.
8. Я.Грімм активно застосував в описі граматики німецької мови:
- a) багато паралелей;
 - b) метод порівняння з іншими германськими мовами;
 - c) праці інших дослідників;
 - d) метод порівняння з іншими індоєвропейськими мовами.
9. Спільна мова, з якої розвинулися споріднені мови, отримала в історії порівняльно-історичного метода назву:
- a) старої мови;
 - b) мови-основи;
 - c) первинної мови;
 - d) мови-бази.
10. Спільна мова, з якої розвинулися споріднені мови, є:
- a) завжди відомою;
 - b) приблизно відомою;
 - c) гіпотетично відновлюваною;
 - d) гіпотетично існуючою.
11. Відновлення прамовних форм є:
- a) самоціллю;
 - b) важливим для з’ясування того, що в кожній історично зафіксованій мові зберігається від найдавнішого мовного стану;
 - c) важливим для з’ясування того, що в кожній історично зафіксованій мові є відмінним від інших;
 - d) важливим для з’ясування того, що в кожній історично зафіксованій мові є унікальним.
12. Процес розпаду мови-основи:
- a) є прямолінійним;
 - b) є одноразовим;
 - c) не є складним явищем;
 - d) не є прямолінійним.
13. Спільногерманські мови:
- a) ділились на діалекти;
 - b) не ділилися на діалекти;
 - c) мали одну форму;
 - d) зустрічалися без змін на всій території поширення
14. Субстрат – це:
- a) мова, яка впливає на іншу мову, однак, переймає її риси;
 - b) мова, яка впливає на іншу мову, однак, цей вплив, не є суттєвим;

- c) мова, яка мала вплив на іншу мову та втратила його на певному етапі;
 - d) мова, яка впливає на іншу мову, що витискує її з ужитку.
15. Ізогласа – це:
- a) межі поширення певного мовного явища;
 - b) основні риси певного мовного явища;
 - c) основні прояви певного мовного явища;
 - d) різниця між одним мовним явищем у різних мовах.
16. Ареал – це:
- a) область поширення мовних ознак;
 - b) сфера поширення мовних ознак;
 - c) сфера вживання мовних явищ;
 - d) особливості вживання мовних явищ.
17. На основі порівняльно-історичного методу виділяють:
- a) 12 індоєвропейських мов та мовних груп;
 - b) 11 індоєвропейських мов та мовних груп;
 - c) 14 індоєвропейських мов та мовних груп;
 - d) 13 індоєвропейських мов та мовних груп.
18. Для доведення матеріальної спорідненості мовних фактів вирішальне значення мають:
- a) регулярність та системність відповідностей;
 - b) час та регулярність відповідностей;
 - c) системність та особливості відповідностей;
 - d) час та системність відповідностей.
19. Етимологічне наближення мають значення тільки тоді, коли вони базуються на:
- a) звуковій схожості;
 - b) закономірних звукових відповідниках;
 - c) звукових розбіжностях;
 - d) звукових рисах.
20. Методика порівняльно-історичного аналізу передбачає:
- a) доведення матеріальної розбіжності мов;
 - b) доведення матеріальних невідповідностей у мовах;
 - c) доведення матеріальної спорідненості мов;
 - d) доведення матеріальної тотожності мов.
21. Методика порівняльно-історичного аналізу передбачає:
- a) ядрову та периферійну реконструкцію;
 - b) основну та другорядну реконструкцію;
 - c) етапну та фазову реконструкцію;
 - d) зовнішню та внутрішню реконструкцію.
22. Методика порівняльно-історичного аналізу передбачає:

- a) визначення хронології;
 - b) визначення етапів;
 - c) визначення циклічності;
 - d) визначення частотності.
- 23.Методика порівняльно-історичного аналізу передбачає:
- a) визначення первинних ознак мовних явищ;
 - b) визначення ареалу мовних явищ;
 - c) визначення вторинних ознак мовних явищ;
 - d) визначення частотності мовних явищ.
- 24.Зовнішня реконструкція – це:
- a) відновлення архетипу на основі протиставлення мовних одиниць споріднених мов;
 - b) відновлення архетипу на основі порівняння мовних одиниць споріднених мов;
 - c) відновлення архетипу на основі порівняння мовних одиниць розрізнених мов;
 - d) відновлення архетипу на основі протиставлення мовних одиниць розрізнених мов.
- 25.Внутрішня реконструкція – це:
- a) відновлення архетипу різноетапних фактів однієї мови;
 - b) відновлення архетипу одноетапних фактів однієї мови;
 - c) відновлення архетипу різноетапних фактів різних мов;
 - d) відновлення архетипу одноетапних фактів різних мов.
- 26.Визначення хронології передбачає:
- a) різночасність мовних фактів по відношенню один до одного;
 - b) частотність мовних фактів;
 - c) одночасність мовних фактів по відношенню один до одного;
 - d) циклічність мовних фактів.
- 27.Класифікація індоєвропейських мов на основі порівняльно-історичного методу є:
- a) гіпотетичною;
 - b) точною;
 - c) генетичною;
 - d) генеалогічною.
- 28.Архетип – це:
- a) гіпотетичні прамовні форми;
 - b) точні прамовні форми;
 - c) змінювані прамовні форми;
 - d) змінені прамовні форми.
- 29.Теорію розпаду мови-основи під назвою “Родовідне дерево” висунув:

- a) Р. Раск;
 - b) Й. Шмідт;
 - c) А. Шлейхер;
 - d) Я. Грімм.
30. Теорію розпаду мови-основи під назвою “Теорія хвиль” висунув:
- a) Р. Раск;
 - b) Й. Шмідт;
 - c) А. Шлейхер;
 - d) Я. Грімм.

Тема 5. Спільноіндоєвропейські риси германських мов

1. Наголос у спільноіндоєвропейський період характеризувався:
 - a) 2 рисами;
 - b) 4 рисами;
 - c) 3 рисами;
 - d) 1 рисою.
2. Наголос в спільноіндоєвропейський період характеризувався:
 - a) підвищенням голосу (тону) на першому складі;
 - b) підвищенням голосу (тону) на другому складі;
 - c) підвищенням голосу (тону) на одному з складів;
 - d) силою видоха.
3. Наголос в спільноіндоєвропейський період був:
 - a) вільний;
 - b) мінливий;
 - c) фіксований;
 - d) градаційний.
4. Висота тону:
 - a) була фонетично незначущою;
 - b) виконувала змісторозрізняючу функцію;
 - c) була різною;
 - d) була фіксована.
5. Для пізнього спільноіндоєвропейського періоду може бути відновлена система голосних фонем, що складалася з:
 - a) 4 довгих та 4 коротких;
 - b) 2 довгих та коротких;
 - c) 5 довгих та 5 коротких;
 - d) 3 4 довгих та 5 коротких.
6. Голосними верхнього підйому були:
 - a) а та е;
 - b) і та о;
 - c) а та о;
 - d) і та у.

7. Голосними середнього підйому були:
- a) і та u;
 - b) а та о;
 - c) е та о;
 - d) і та а.
8. Голосним нижнього підйому був:
- a) u;
 - b) І;
 - c) о;
 - d) а.
9. Окрім наведених голосних був також короткий голосний ə, який зустрічався:
- a) у наголошених складах;
 - b) у ненаголошених складах;
 - c) у першому складі;
 - d) у другому складі.
10. Шва прімум – це голосний:
- a) ə;
 - b) u;
 - c) о;
 - d) е.
11. Основними короткими голосними були фонemi:
- a) і та u;
 - b) а та u;
 - c) е та о;
 - d) е та u.
12. Чистими довгими голосними були:
- a) і, u, а ;
 - b) а, о, І;
 - c) е, u, а;
 - d) е, о, а.
13. За способом артикуляції індоєвроп. приголосні фонemi поділялись на:
- a) 2 групи;
 - b) 3 групи;
 - c) 4 групи;
 - d) 1 групу.
14. У спільноіндоєвропейський період подвійну функцію виконував:
- a) клас щілинних;
 - b) клас сонорних;
 - c) клас проривних;
 - d) клас африкатів.

15. Дзвінки проривні у спільноіндоєвропейському періоді поділялися на :
- прості та складні;
 - придихові та складні;
 - придихові та прості;
 - прості та складені.
16. Спільноіндоєвропейська була мова:
- простої будови;
 - складної будови;
 - варіативної будови;
 - флексійної будови.
17. Іменники і прикметники склалися з:
- 3 морфологічних елементів;
 - 2 морфологічних елементів;
 - 4 морфологічних елементів;
 - 5 морфологічних елементів.
18. Корінь був носієм:
- граматичного значення ;
 - лексичного значення;
 - комплексного значення;
 - формального значення.
19. Закінчення додавалось до основи та було показником:
- граматичного значення;
 - лексичного значення;
 - граматичних категорій;
 - комплексного значення.
20. У найдавніших індоєвропейських мовах суфікси вже виступають як:
- носій лексичного значення;
 - носій граматичного значення;
 - формальні показники іменної основи;
 - показники граматичних категорій.
21. Для спільноіндоєвропейського періоду важливим є поняття:
- регулярних та нерегулярних основ;
 - таматичних та атематичних основ;
 - голосних та приголосних основ;
 - продуктивних та непродуктивних основ.
22. Особливістю найдревнішого стану індоєвропейських мов є:
- триморфемна будова;
 - парадигматична єдність;
 - парадигматична одноманітність;
 - парадигматична варіативність.

23. У залежності від закінчень відмінку у індоєвропейській мові було:
- a) два типи відмін;
 - b) чотири типи відмін;
 - c) три типи відмін;
 - d) п'ять типів відмін.
24. Прикметники спершу:
- a) не мали власної відміни;
 - b) мали власну відміну;
 - c) були частиною іменників;
 - d) не існували.
25. У давньогерманських мовах можна виділити наступні типи відмінювання:
- a) іменна відміна іменників, тип відмінювання прикметників, тип відмінювання особових займенників 1 та 2 особи та зворотні займенники;
 - b) іменна відміна іменників, тип відмінювання займенників, тип відмінювання зворотніх займенників;
 - c) іменна відміна іменників та прикметників, тип відмінювання займенників, тип відмінювання зворотніх займенників;
 - d) іменна відміна іменників, тип відмінювання займенників (всі займенники, окрім 1 та 2 особи), тип відмінювання особових займенників 1 та 2 особи та зворотні займенники.
26. Спочатку існувала відмінність не за родами, а за категоріями:
- a) живі й неживі;
 - b) істоти та неістоти;
 - c) активні та неактивні;
 - d) він та вона.
27. Для індоєвропейської мови-основи реконструюють:
- a) 8 відмінків;
 - b) 6 відмінків;
 - c) 7 відмінків;
 - d) 5 відмінків.
28. У мові-основі розрізняли:
- a) 2 числа;
 - b) 1 число;
 - c) 3 числа;
 - d) 4 числа.
29. 3 категорії речей пізніше був утворений:
- a) середній рід;
 - b) чоловічий рід;

- c) жіночий рід;
 - d) рід двоїни.
30. Категорія істоти була основою для виникнення:
- a) чоловічого та середнього роду;
 - b) жіночого та середнього роду;
 - c) роду двоїни;
 - d) чоловічого та жіночого роду;
31. Прикметник відрізнявся від іменника тим, що мав:
- a) власну парадигму відмінювання;
 - b) категорію двоїни;
 - c) власні 4 відмінки;
 - d) ступені порівняння.
32. Компаратив утворювався за допомогою:
- a) суплетивних форм;
 - b) суфіксів –ies/-ios;
 - c) суфіксів -Isto/-esto;
 - d) суфіксів –isto.
33. Компаратив утворювався за допомогою:
- a) суплетивних форм;
 - b) суфіксів –ies/-ios;
 - c) суфіксів -Isto/-esto;
 - d) суфіксів –isto.
34. Чимало прикметників утворювали ступені порівняння в індоєвропейській мові-основі:
- a) суплетивним шляхом;
 - b) синтетичним шляхом;
 - c) аналітичним шляхом;
 - d) усталеними формами.
35. Прикметник на пізнішій стадії розвитку індоєвропейської мови відрізнявся від іменника тим, що змінювався:
- a) за відмінками самостійно;
 - b) за числами самостійно;
 - c) за родами самостійно;
 - d) за всіма граматичними категоріями самостійно.
36. Спільноіндоєвропейському дієслову притаманні деякі риси, які:
- a) збереглись до наших днів;
 - b) є унікальними;
 - c) неможливо відтворити;
 - d) не збереглись до наших днів.
37. Система способу представлена в спільноіндоєвропейський період:

- a) індикативом, імперативом, оптативом та кон'юнктивом;
 - b) індикативом, імперативом;
 - c) індикативом, імперативом та кон'юнктивом;
 - d) індикативом, імперативом та умовним.
38. Категорія числа складалася з:
- a) однини, множини та двоїни;
 - b) однини, множини;
 - c) однини, множини та двоїстості;
 - d) однини, множини та подвоєння.
39. У спільноіндоєвропейській період іменник представлений:
- a) 6 тематичними групами;
 - b) 5 тематичними групами;
 - c) 4 тематичними групами;
 - d) 7 тематичними групами.
40. Найдавнішим за походженням класом слів є:
- a) іменники;
 - b) займенники;
 - c) прикметники;
 - d) числівники.
41. Найдавніші пам'ятки германської писемності свідчать про:
- a) відмінності між германськими мовами;
 - b) тотожність германських мов;
 - c) велику схожість германських мов;
 - d) велику відмінність германських мов.
42. Кожній епосі притаманні свої закономірності у розвитку:
- a) мов та діалектів;
 - b) народів та народностей;
 - c) народів та племен;
 - d) племен та діалектів.
43. Для періоду общинно-родового устрою характерним є об'єднання людей у:
- a) народи ;
 - b) народності;
 - c) війська;
 - d) племінні союзи.
44. Одночасно з утворенням нових племен їхні мови починають:
- a) утворюватися;
 - b) об'єднуватися;
 - c) подрібнюватися;
 - d) зникати.

- 45.3 об'єднанням споріднених племен у племінні союзи у розвитку мов наступає новий етап:
- a) процес поглинання колись відмежованих споріднених племінних мов;
 - b) процес наближення колись відмежованих споріднених племінних мов;
 - c) процес об'єднання колись відмежованих споріднених племінних мов;
 - d) процес відторгнення колись відмежованих споріднених племінних мов.
- 46.Ще до епохи Великого переселення народів племена пішли на зближення. Причиною було загроза бути загарбаними:
- a) гуннами ;
 - b) слов'янами;
 - c) римлянами;
 - d) вікінгами.
- 47.У 4 столітті до племінного союзу на чолі з остготським королем входили не тільки германські племена:
- a) Ерманаріха;
 - b) Ерміноріха;
 - c) Ерміноніха;
 - d) Ерміонаріха.
- 48.Тісне економічне та культурне спілкування всередині окремих князівств веде до:
- a) утворення нових королівств;
 - b) утворення племінних союзів;
 - c) утворення нових мов;
 - d) стирання старих розбіжностей в діалектах.
- 49.Після формування мов народностей місцеві діалекти:
- a) зникають;
 - b) не зникають;
 - c) витісняються з офіційних сфер спілкування і вони поступово переходять на мову побуту;
 - d) не витісняються з офіційних сфер спілкування.
- 50.На нормалізацію національних мов направлялася:
- a) релігія ;
 - b) діяльність письменників та вчених;
 - c) діяльність техніки;
 - d) політична діяльність.

Тема 6. Спільні особливості германського мовного ареалу

1. Важливою спільною ознакою германських мов є:
 - a) динамічний наголос на другому складі;
 - b) динамічний наголос на першому складі;
 - c) тонічний наголос на першому складі;
 - d) тонічний наголос на другому складі.
2. У дієсловах та іменниках без префіксів кореневий склад та перший склад:
 - a) Співпадають;
 - b) не співпадають;
 - c) різні;
 - d) є єдиним цілим;
3. У іменниках та прикметниках з префіксами наголос падає на:
 - a) перший кореневий склад;
 - b) префікс;
 - c) перший склад;
 - d) кореневий склад.
4. У іменниках та прикметниках з префіксами наголос падає на:
 - a) перший кореневий склад;
 - b) префікс;
 - c) перший склад;
 - d) другий кореневий склад.
5. Значний вплив на побудову германських мов мав/-ло:
 - a) музичний наголос;
 - b) тонічний наголос;
 - c) закріплення сильного динамічного наголосу на другий склад;
 - d) закріплення сильного динамічного наголосу на перший склад.
6. Фіксований наголос виділив:
 - a) головний в змістовому відношенні склад;
 - b) редуковані звуки;
 - c) префікс;
 - d) флексію.
7. Фіксований наголос сприяв:
 - a) виділенню другорядних складів;
 - b) редукції ненаголошених складів;
 - c) розвитку морфологічної структури слів;
 - d) багатозначності слів.
8. Перший етап редукції пройшов:
 - a) у II ст. н.е.;

- b) у індоєвропейський період;
 - c) у спільногерманський період;
 - d) у I ст. до н.е.
9. Спільногерманська система голосних відновлювалася шляхом:
- a) вивчення голосних;
 - b) порівняльних методів;
 - c) вивчення комбінаторики голосних;
 - d) порівняльної реконструкції.
10. Спільногерманська система голосних представлена:
- a) 4 довгими та 4 короткими голосними;
 - b) 5 довгими та 5 короткими голосними;
 - c) 5 довгими та 4 короткими голосними;
 - d) 4 довгими та 3 короткими голосними.
11. Короткі голосні були представлені фонемами:
- a) a, o, I, u, e;
 - b) i, u, o, e;
 - c) i, a, e, o;
 - d) a, e, i, u.
12. Голосними верхнього підйому були:
- a) i, u;
 - b) a, o;
 - c) e, a;
 - d) o, e.
13. \bar{a} відповідає 2 індоєвропейським голосним:
- a) a та u;
 - b) o та e;
 - c) a та e;
 - d) a та o.
14. Система довгих голосних представлена фонемами:
- a) a, o, I, u, e;
 - b) i, u, o, e;
 - c) i, a, e, o;
 - d) a, e, i, u.
15. Індоєвропейський \bar{e} відповідає спільногерманському \bar{e} і умовно позначалося як:
- a) \bar{E} ;
 - b) \bar{E} ;
 - c) $\bar{E}1$;
 - d) \bar{a} .

- 16.Однією з основних особливостей германських голосних у порівнянні з індоєвропейськими була :
- a) залежність від сусідніх голосних;
 - b) залежність від сусідніх приголосних;
 - c) залежність від наголосу;
 - d) залежність від сусідніх голосних та приголосних.
- 17.Аблаут-це:
- a) зумовлене оточенням чергування голосних;
 - b) спонтанне, не зумовлене оточенням, чергування голосних;
 - c) спонтанне подвоєння приголосних;
 - d) спонтанне подовження голосних.
- 18.Є два типи чергування за аблаутом:
- a) довге та коротке;
 - b) кількісне та прогресивне;
 - c) якісне та незначне;
 - d) якісне та кількісне.
- 19.Якісний аблаут –це чергування різних голосних і стосується, в основному, голосних:
- a) е та о;
 - b) а та о;
 - c) е та а;
 - d) е та і.
- 20.При кількісному аблауті чергуються:
- a) однакові за довготою голосні однієї якості;
 - b) різні за довготою голосні однієї якості;
 - c) однакові за довготою голосні різних якостей;
 - d) різні за довготою голосні різних якостей.
- 21.Виділяють ступені аблаута:
- a) 2;
 - b) 3;
 - c) 4;
 - d) 5.
- 22.Виникнення чергування за аблаутом пояснюється:
- a) дією різного наголосу;
 - b) дією однакового наголосу;
 - c) дією динамічного наголосу;
 - d) дією тонічного наголосу.
- 23.У кількісному аблауті простежується вплив:
- a) тонічного наголосу;
 - b) різного наголосу ;

- c) музичного наголосу;
 - d) динамічного наголосу.
24. Найпоширеніша формула чергування в германських мовах була формула:
- a) Ě- ǣ – ĭ;
 - b) Ū - Ę- ǣ;
 - c) Ě- ǣ - -;
 - d) Ū - Ę- -.
25. Найширшою сферою застосування аблаута в давньогерманських мовах стала словотвірна парадигма:
- a) слабких дієслів;
 - b) сильних дієслів;
 - c) претерито-презентних дієслів;
 - d) неправильних дієслів.
26. Чергування ǣ-ō було характерною рисою:
- a) 4 класу сильних дієслів;
 - b) 5 класу сильних дієслів;
 - c) 7 класу сильних дієслів;
 - d) 6 класу сильних дієслів.
27. У германських мовах діяла тенденція фонетичної асиміляції голосного кореня:
- a) голосному суфікса;
 - b) приголосному закінчення;
 - c) голосному закінченню;
 - d) приголосному суфікса.
28. Широкого поширення отримав один із видів часткової регресивної асиміляції, якому дав назву умлаут:
- a) Расмус Раск;
 - b) Франц Бопп;
 - c) Якоб Грімм;
 - d) Карл Вернер.
29. Умлат – це явище:
- a) перегласовки;
 - b) подвоєння;
 - c) подовження голосного;
 - d) редуплікації.
30. Явище умлауту почало розвиватися у :
- a) 3-4 ст.;
 - b) 4-5 ст.;
 - c) 5-6 ст.;

- d) 6-7 ст.
31. Найбільшого значення для германських мов мала палатальна перегласовка або:
- a) о-умлаут;
 - b) а-умлаут;
 - c) е-умлаут;
 - d) і –умлаут.
32. Найбільшого поширення і розвиток палатальна перегласовка отримала в:
- a) англійському ареалі;
 - b) німецькому ареалі;
 - c) нідерландському ареалі;
 - d) скандинавському ареалі.
33. Сонорні у спільногерманському періоді представлені:
- a) 4 приголосними;
 - b) 5 приголосними;
 - c) 6 приголосними;
 - d) 7 приголосними.
34. Шумні приголосні поділялися на:
- a) глухі проривні, дзвінки щілинні, глухі щілинні;
 - b) глухі проривні, дзвінки щілинні;
 - c) дзвінки щілинні, глухі щілинні, сонорні;
 - d) глухі проривні, дзвінки щілинні, сонорні.
35. Явище першого пересуву приголосних було відкрито:
- a) Франц Бопп;
 - b) Якоб Грімм;
 - c) Карл Вернер;
 - d) Расмусом Раском.
36. Явище першого пересуву приголосних було представлено як система взаємопов'язаних фактів:
- a) Францом Боппом;
 - b) Якобом Гріммом;
 - c) Карлом Вернером;
 - d) Расмусом Раском.
37. Згідно з першим пересувом приголосних, дзвінким щілинним b,d,g,gw відповідають:
- a) дзвінки придихові bh,dh,gh, ghw;
 - b) глухі щілинні p,t,k,kw;
 - c) глухі проривні p,t,k,kw;
 - d) глухі придихові p,t,k,kw.

38. Існує основні теорії виникнення першого пересуву приголосних:
- a) 2;
 - b) 3;
 - c) 5;
 - d) 4.
39. Питання про час та причини першого пересуву:
- a) є вичерпаним;
 - b) не досліджувалося;
 - c) не цікавить дослідників;
 - d) не є кінцево вирішеним.
40. вбачав у зміні приголосних наслідки схильності германців до міграцій:
- a) Франц Бопп;
 - b) Якоб Грімм;
 - c) Карл Вернер;
 - d) Расмус Раск.
41. Закон Вернера був пояснений у:
- a) 1875;
 - b) 1876;
 - c) 1877;
 - d) 1878.
42. Згідно з законом Вернера за першим пересувом приголосних замість глухих щілинних f, p, h, і успадкованого зі спільноіндоєвропейського s спостерігаються:
- a) глухі щілинні p, t, k, kw;
 - b) дзвінки щілинні p, t, k, kw;
 - c) глухі щілинні b, d, g, z;
 - d) дзвінки щілинні b, d, g, z;
43. За законом Вернера одзвінчення проходило, якщо безпосередньо попередній голосний:
- a) не мав на собі наголосу;
 - b) мав на собі наголос;
 - c) був довгим;
 - d) був коротким.
44. Встановлена закономірність дозволила зробити висновок, що в період дії першого пересуву приголосних, наголос у германських мовах був ще:
- a) тонічним;
 - b) фіксованим;
 - c) вільним;
 - d) музичним.

45. Чергування глухих та дзвінких щілинних за законом Вернера спостерігається в формах:
- a) слабких дієслів;
 - b) неправильних дієслів;
 - c) претерито-презентних дієслів;
 - d) сильних дієслів.
46. Чергування глухих та дзвінких щілинних за законом Вернера найкраще представлене у:
- a) давньоанглійській;
 - b) давньонімецькій;
 - c) давньофризській;
 - d) давньонорвезькій.
47. У західно- та північногерманських мовах відбувся перехід z на :
- a) s;
 - b) v;
 - c) w;
 - d) r.
48. Перехід z-r, який відбувався у західно- та північногерманських мовах, називається:
- a) редукцією;
 - b) ротацізмом;
 - c) редуплікацією;
 - d) асиміляцією.
49. Старий r та r із z спершу фонетично розрізнялися і в скандинавських рунічних пам'ятках позначалися як:
- a) r i r;
 - b) r i z;
 - c) r1 I r2;
 - d) re i ro.
50. У спільногерманський період виділяється основа як носій:
- a) граматичного значення;
 - b) граматичних категорій;
 - c) лексичного значення;
 - d) усіх характеристик слова.
51. Індоевропейська триморфемна структура корінь+основотворчий суфікс+закінчення у спільногерманському періоді:
- a) замінюється на двоморфемну;
 - b) замінюється на чотириморфемну;
 - c) залишається без змін;
 - d) представлена основою.

52. Закінчення є показником:
- граматичного значення;
 - лексичного значення;
 - граматичних категорій;
 - граматичної форми.
53. Морфемний склад міг ускладнюватись і за допомогою:
- флексій;
 - префіксів;
 - префіксальних та афіксальних суфіксів;
 - афіксальних суфіксів.
54. Іменник у давньогерманських мовах мав морфологічні категорії:
- роду, числа та відмінка;
 - роду, числа;
 - роду, відміни та числа;
 - числа, відміни та відмінка.
55. У давньогерманських мовах була тенденція до об'єднання класів основ іменників за:
- принципом живий/неживий;
 - за відмінками;
 - числами;
 - родовою ознакою.
56. Порівняльна граматики виділяє германські іменні основи на голосні:
- a-, -ō-, -i-, -ě-;
 - a-, -ō-, -i-, -u-;
 - i-, -u-, -a-, -ě-;
 - ō-, -i-, -ě-, -u-.
57. Порівняльна граматики виділяє германські іменні основи на приголосні:
- m-, -r-, -s-;
 - n-, -r-, -s-;
 - n-, -r-, -z-;
 - m-, -r-, -z-.
58. Регулярними основами були основи на:
- a-, -u-, -i-, -n-;
 - a-, -ō-, -u-, -n-;
 - a-, -ō-, -i-, -n-;
 - a-, -ō-, -e-, -n-.
59. До основ на -a- відносились іменники:
- чоловічого та жіночого родів;
 - жіночого та середнього родів;
 - тільки жіночого роду;

- d) чоловічого та середнього родів.
60. До основ на -ð- відносилися іменники:
- a) чоловічого та жіночого родів;
 - b) жіночого та середнього родів;
 - c) тільки жіночого роду;
 - d) чоловічого та середнього родів.
61. До основ на -i- відносилися іменники:
- a) чоловічого та жіночого родів;
 - b) жіночого та середнього родів;
 - c) тільки жіночого роду;
 - d) чоловічого та середнього родів.
62. Найбільш розвиненим у рамках приголосних основ був клас регулярних основ на:
- a) -r-;
 - b) -n-;
 - c) -s-;
 - d) -z-.
63. Основи на -an-/-in- створили парадигму:
- a) чоловічого та жіночого родів;
 - b) жіночого та середнього родів;
 - c) тільки жіночого роду;
 - d) чоловічого та середнього родів.
64. Основи на -ðn-/-in- створили парадигму:
- a) чоловічого та жіночого родів;
 - b) жіночого та середнього родів;
 - c) жіночого роду;
 - d) чоловічого та середнього родів.
65. Основи на -s- були важливим класом іменників:
- a) чоловічого роду;
 - b) жіночого роду;
 - c) середнього роду;
 - d) чоловічого і середнього родів.
66. У давньогерманських мовах переважала відмінкова система:
- a) 3;
 - b) 4;
 - c) 5;
 - d) 6.
67. У германських мовах існувало типи відмінювання прикметників:
- a) 3;
 - b) 4;

- c) 2;
 - d) 5.
68. Сильна відміна прикметників - :
- a) старе, спільноіндоєвропейське явище;
 - b) нове, германське явище;
 - c) германська інновація;
 - d) застаріле утворення.
69. Слабка відміна прикметників - :
- a) старе, спільноіндоєвропейське явище;
 - b) втрачене явище;
 - c) германська інновація;
 - d) застаріле утворення.
70. У германському ареалі розвинулася слабка відміна прикметників по типу іменних основ на:
- a) -z-;
 - b) -r-;
 - c) -s-;
 - d) -n-.
71. Виникнення слабкої відміни прикметників пояснюють:
- a) вторинною семантичною диференціацією;
 - b) рядом явищ;
 - c) залежністю від іменника;
 - d) первинною семантичною диференціацією.
72. У давньогерманських мовах порівняльний ступінь прикметників утворюється:
- a) за допомогою суфіксів -is, -os;
 - b) за допомогою суфіксів -iz, -oz;
 - c) суплетивно;
 - d) аналітичним способом.
73. У давньогерманських мовах суперлативний ступінь прикметників утворюється:
- a) за допомогою суфіксів -ist, -ost;
 - b) за допомогою суфіксів -izt, -ozt;
 - c) суплетивно;
 - d) аналітичним способом.
74. У деяких прикметників, що виражали абстрактні якісні та кількісні ознаки, ступені порівняння утворювались:
- a) за допомогою суфіксів -ist, -ost;
 - b) за допомогою суфіксів -izt, -ozt;
 - c) суплетивно;

- d) аналітичним способом.
75. У всіх давньогерманських мовах дієслова поділяються на 2 основні групи:
- a) правильні та неправильні;
 - b) сильні та неправильні;
 - c) претерито-презентні та неправильні;
 - d) сильні та слабкі.
76. Сильні дієслова утворюють минулий час (претерит) за допомогою:
- a) умлауту;
 - b) зміни кореневого голосного за аблаутом;
 - c) суфікса –nt;
 - d) численних закінчень.
77. Утворення форм у 7 класі у готській мові було побудоване на:
- a) ротацізмі;
 - b) редукції;
 - c) асиміляції;
 - d) редуплікації.
78. Спосіб утворення минулого часу слабких дієслів - шляхом дентального суфікса:
- a) –d/-t;
 - b) –nt;
 - c) –s;
 - d) –z.
79. У залежності від основотворчих суфіксів у германських мовах виділяють класи слабких дієслів:
- a) 2;
 - b) 3;
 - c) 4;
 - d) 5.
80. Основотворчі суфікси представлені тільки в:
- a) англійській мові;
 - b) німецькій мові;
 - c) фризській мові;
 - d) готській мові.
81. Претерито-презентні дієслова отримали цю назву через свою особливість: теперішній час цих дієслів за формою співпадає з:
- a) претеритом;
 - b) слібким минулим;
 - c) сильним минулим;
 - d) Імперфектом.

82. Претерито-презентні дієслова характеризуються в теперішньому часі:
- Редуплікацією;
 - вокалізмом сильного минулого;
 - вокалізмом слабкого минулого;
 - редукцією.
83. Германські неправильні дієслова походять від індоєвропейських:
- атематичних дієслів;
 - тематичних дієслів;
 - неправильних дієслів;
 - правильних дієслів.
84. У всіх германських мовах представлені неправильні дієслова зі значенням:
- бути і мати;
 - любити та бути;
 - любити та хотіти;
 - бути та хотіти.
85. Давньогерманське дієслово характеризується категоріями:
- 3;
 - 4;
 - 5;
 - 6.
86. Давньогерманське дієслово характеризується способами:
- 3;
 - 4;
 - 5;
 - 6.
87. Давньогерманське дієслово характеризується часами:
- 5;
 - 4;
 - 3;
 - 2.
88. Давньогерманське дієслово характеризується наступними станами:
- актив;
 - актив і пасив;
 - актив та медіапасив;
 - пасив та медіапасив.
89. Давньогерманське дієслово характеризується неозначеними формами:
- 2;
 - 3;

c) 4;

d) 5.

90. До числа ранніх кельтських запозичень належать і слова, що позначають:

a) сімейні відносини;

b) тварин;

c) побутові предмети;

d) соціальний стан осіб.

МОДУЛЬ 2

Тема 7. Східногерманська група мов. Готська мова

1. Пліній Старший (I ст. н.е.) включає готів в одну групу з:
 - a) віндилами, бургундами, варинами, ругіями;
 - b) віндилами, бургундами, варинами, герулами;
 - c) віндилами, бургундами, варинами, свеями;
 - d) віндилами, бургундами, варинами, каринами.
2. Я. Гріммом відносить до готської групи також:
 - a) віндилів і герулів;
 - b) певкінів і герулів;
 - c) певкінів і бастарнів;
 - d) бастарнів і віндилів.
3. У перших століттях нашої ери східні германці жили у східній частині:
 - a) Франції;
 - b) Германії;
 - c) Іспанії;
 - d) Ісландії.
4. За переказами, про які повідомляє готський історик Йордан (6 ст.), у 2—1 ст. до н.е. готи переселилися на континент з:
 - a) Ісландії;
 - b) Скандинавії;
 - c) Великобританії;
 - d) Фарерських островів.
5. Про скандинавське плем'я гаутів і його героя Беовульфа розповідає:
 - a) давньоанглійська поема «Беовульф»;
 - b) давньоскандинавська поема «Беовульф»;
 - c) давньосаксонська поема «Беовульф»;
 - d) давньобританська поема «Беовульф».
6. З усіх східногерманських племен найбільш повні відомості збереглися про:
 - a) гаутів;
 - b) герулів;
 - c) віндилів;
 - d) готів.
7. Історія не зберегла ніяких відомостей про:
 - a) варинів і каринів;
 - b) варинів і ругіїв;
 - c) герулів та ругіїв;
 - d) герулів та каринів.

8. Про ругіїв відомо, що в епоху Великого переселення народів вони разом з іншими східногерманськими племенами потрапляють на територію:
 - a) Сучасної Франції;
 - b) Скандинавії;
 - c) Сучасної Румунії;
 - d) Римської імперії.
9. У другій половині 3 ст. гепіди пішли за готами в:
 - a) напрямку до Вісли;
 - b) Германію;
 - c) причорноморські степи;
 - d) військові походи.
10. Історія гепідів закінчується в 6 ст., коли державу гепідів було знищено:
 - a) лангобардами;
 - b) бургундами;
 - c) каринами та варинами;
 - d) римлянами.
11. Північні герули оселяються на:
 - a) узбережжі Балтійського моря;
 - b) узбережжі Північного моря;
 - c) верхньому Рейні;
 - d) нижньому Рейні.
12. Бургунди проживали:
 - a) північніше інших східногерманських племен;
 - b) південніше інших східногерманських племен;
 - c) західніше інших східногерманських племен;
 - d) східніше інших східногерманських племен.
13. У середині 5 ст. на території Західної Римської імперії виникло Бургундське королівство на території сучасної західної:
 - a) Німеччини;
 - b) Швейцарії;
 - c) Австрії;
 - d) Бельгії.
14. Бургундське королівство занепало в середині 6 ст. під ударами:
 - a) лангобардів;
 - b) франків;
 - c) римлян;
 - d) гунів.
15. Бургунди не створили своєї писемності і літератури, тому що мовою адміністративного управління у Бургундському королівстві була:
 - a) рунічна;

- b) готська;
 - c) латинь;
 - d) франкська.
16. на короткий час у 455 р. захопили Рим:
- a) герули;
 - b) бургунди;
 - c) вандалі;
 - d) готи.
17. Про перебування вандалів в Іспанії свідчить топонім:
- a) Вандалузія;
 - b) Вандалізія;
 - c) Андалуззія;
 - d) Андалусія.
18. На початку готи просуваються на південь і розселяються по степах від Дунаю до Дніпра:
- a) 4 ст.;
 - b) 3 ст.;
 - c) 2 ст.;
 - d) 1 ст..
19. Кордон між вестготами та істготами проходив по:
- a) Дністрові;
 - b) Дунаю;
 - c) Дніпрі;
 - d) Віслі.
20. Два основні готські племінні союзи вестготів та істготів мали й інші назви:
- a) груйтунги та турвінги;
 - b) грийтунги та тирвінги;
 - c) грітунги та тірвінги;
 - d) грейтунги та тервінги.
21. У 258 р. готи захопили Крим. Їхнім центром було укріплене місто на півдні півострова.
- a) Дорос;
 - b) Форос;
 - c) Фолос;
 - d) Долос.
22. Лише у кримські готи остаточно розчинилися в місцевому населенні.
- a) XIV ст.;
 - b) XV ст.;

- c) XVII ст.;
 - d) XVIII ст.
23. У причорноморських степах утворився могутній племінний союз на чолі з:
- a) вестготами;
 - b) остготами;
 - c) віндилами;
 - d) каринами;
24. Найбільшої могутності остготи досягли при:
- a) Елманаріху;
 - b) Ерманаріху;
 - c) Ерманаріку;
 - d) Елманаріку.
25. У 375 р. держава остготів пала під ударами:
- a) татарів;
 - b) римлян;
 - c) гунів;
 - d) франків.
26. Падіння готів, так само як і багато подій історії готів і інших германських племен, знайшла відображення в германському героїчному епосі, зокрема в:
- a) "Беовульф";
 - b) "Пісні про Нібелунгів";
 - c) "Пісні про Роланда";
 - d) "Пісні про Сіда".
27. Рятуючись від гунів, вестготи звернулися до візантійського імператора з проханням дозволити їм оселитися на території Римської імперії:
- a) Варента;
 - b) Валинта;
 - c) Валента;
 - d) Валінта.
28. На початку 5 ст. вестготи, очолювані Аларіком, рушили на Рим і в р. захопили його:
- a) 410;
 - b) 411;
 - c) 412;
 - d) 413.
29. Вестготи прагнули до зближення з італо-римськими правителями і утворили в 418 р. у південній Галлії королівство Друга Аквітанія з центром у місті :

- a) Тоскана;
 - b) Венеція;
 - c) Піза;
 - d) Тулуза.
30. Після його падіння вони утримують своє володіння в, яке проіснувало до 711 р і впало під натиском арабів:
- a) Італії;
 - b) Франції;
 - c) Іспанії;
 - d) Португалії.
31. У 493 р. Італія була завойована остготами на чолі з :
- a) Ерманаріком;
 - b) Теодоріком;
 - c) Теодоріхом;
 - d) Ерманаріхом.
32. Берн — середньовічна німецька назва, одного з міст остготського королівства.
- a) Тулузи;
 - b) Пізи;
 - c) Тоскани;
 - d) Верони.
33. Остготське королівство проіснувало до:
- a) 550 р.;
 - b) 555 р.;
 - c) 560 р.;
 - d) 565 р..
34. Поява готської писемності пов'язана з поширенням серед готів християнства у:
- a) 4 ст.;
 - b) 5 ст.;
 - c) 6 ст.;
 - d) 7 ст.
35. Зберігся переказ, що прийняття християнства було викликано ворожнечею між двома готськими вождями:
- a) Атанаріхом та Фритігерном;
 - b) Атанаріком і Фритігерном;
 - c) Атанаріком та Фрилігерном;
 - d) Атанаріхом та Фрилігерном.
36. Вестготи, уклавши перемир'я з римлянами, осіли на правах римських федератів у провінції:

- a) Тулузія;
 - b) Дакія;
 - c) Мезія;
 - d) Тоскана.
37. Першим готським християнським проповідником був:
- a) Вуйфіла;
 - b) Войфіла;
 - c) Вульффіла;
 - d) Вонфіла.
38. Для поширення нової релігії Вульффіла створив готський алфавіт і переклав готською мовою:
- a) священні знаки;
 - b) священні слова;
 - c) священне писання;
 - d) священні книги.
39. В основу готського письма Вульффіла поклав:
- a) латинський алфавіт;
 - b) готський алфавіт;
 - c) рунічний алфавіт;
 - d) грецький алфавіт.
40. Готський алфавіт складався з:
- a) 26 букв;
 - b) 25 букв;
 - c) 24 букв;
 - d) 27 букв.
41. Дві букви мали тільки числові значення:
- a) petra і sampi;
 - b) korra і sampi;
 - c) korra і petra;
 - d) kanna і sampi.
42. Мова готської біблії вирізняється великою/им:
- a) різноманітністю;
 - b) кількістю слів;
 - c) одноманітністю;
 - d) малою кількістю слів.
43. Багато створених Вульффілою слів є кальками з:
- a) латинської мови;
 - b) скандинавської мови;
 - c) рунічної мови;
 - d) грецької мови.

44. Усі рукописи готської біблії, що дійшли до наших днів, є пізнішими списками вестготського тексту, зробленого остготами в 5—6 ст., у період розквіту королівства:
- a) Ерманаріка;
 - b) Атанаріка;
 - c) Фритігерна;
 - d) Теодоріха.
45. Збереглося Рукописи/сів готської біблії:
- a) 4;
 - b) 5;
 - c) 6;
 - d) 7.
46. «Каролінський кодекс» («Codex Carolinus») — двомовний рукопис ст. на чотирьох аркушах, що подає паралельно готський і латинський текст „Послання до римлян”.
- a) 3;
 - b) 4;
 - c) 5;
 - d) 6.
47. Так званий «Гессенський уривок» (названий за місцем зберігання) був знайдений у Єгипті. Він складається з двох аркушів пергаменту, що включають готський і латинський тексти:
- a) Євангеліє від Луки;
 - b) Євангеліє від Матвія;
 - c) Євангеліє від Іоанна;
 - d) Євангеліє від Марка.
48. Склад монофтонгів і дифтонгів готської мови досить близький до реконструйованого:
- a) прадавнього періоду;
 - b) сучасного періоду;
 - c) спільногерманського періоду;
 - d) спільноіндоєвропейського періоду.
49. У готській мові виділяються три основні короткі голосні:
- a) ĩ, ŷ, ǣ;
 - b) ĩ, ŷ, ę;
 - c) ę, ŷ, ǣ;
 - d) ĩ, ę, ǣ.
50. Гот. ĩ відповідає як і, так і інших германських мов:
- a) a;
 - b) u;

- c) o;
 - d) e.
51. Чотири довгі голосні готської мови відповідали чотирьом довгим голосним спільногерманської:
- a) ī, ū, ā, ō;
 - b) ī, ā, ē, ō;
 - c) ā, ū, ē, ō;
 - d) ī, ū, ē, ō.
52. Готські ē и ō мали:
- a) відкриту вимову;
 - b) повну вимову;
 - c) неповну вимову;
 - d) закриту вимову.
53. У готській писемності також засвідчені сполучення голосних (дифтонгів):
- a) ei, au, iu;
 - b) ai, au, ia;
 - c) ai, ae, iu;
 - d) ai, au, iu.
54. Система готських приголосних фонем близька до:
- a) спільноіндоєвропейської;
 - b) спільногерманської;
 - c) давньоанглійської;
 - d) давньоверхньонімецької.
55. Система готських приголосних фонем представлена групами:
- a) дзвінких щілинних, глухих щілинних, сонорних та глухих проривних;
 - b) дзвінких щілинних, глухих щілинних, сонорних та дзвінких проривних;
 - c) дзвінких щілинних, глухих щілинних та глухих проривних;
 - d) дзвінких щілинних, глухих щілинних та сонорних.
56. Дзвінкі щілинні виступали між :
- a) приголосними в середині слова;
 - b) двома відкритими складами;
 - c) голосними в середині слова;
 - d) двома закритими складами.
57. Для готської мови характерне чергування дзвінких щілинних Ʀ, Ǿ, z усередині слова з глухими f, þ, s:
- a) наприкінці слова;
 - b) напочатку слова;

- c) між двома голосними;
 - d) між двома приголосними.
58. Готська орфографія не відбила ніяких розходжень у вимові:
- a) k;
 - b) g;
 - c) h;
 - d) r.
59. У готській мові майже цілком було відсутнє чергування:
- a) за законом Вернера;
 - b) за аблаутом;
 - c) між двома приголосними;
 - d) між двома голосними.
60. Щілинні і свистячий між двома голосними, або голосним і сонорним ставали (чи залишалися) дзвінками, якщо попередній склад починався з:
- a) дзвінкого;
 - b) щілинного.
 - c) сонорного;
 - d) глухого.
61. Сонорний w переходив в u після короткого голосного в абсолютному кінці слова, і перед:
- a) r;
 - b) z;
 - c) s;
 - d) g.
62. Диграф ei завжди позначав довгий голосний:
- a) Ī;
 - b) Ū;
 - c) Ā;
 - d) ō.
63. Для готської характерна:
- a) одноморфемна структура слова;
 - b) чотириморфемна структура слова;
 - c) двоморфемна структура слова;
 - d) триморфемна структура слова.
64. Для готської характерне:
- a) чергування голосного основи (основотворчого суфікса) за аблаутом в парадигмі відмінювання дієслів;
 - b) чергування голосного основи (основотворчого суфікса) за аблаутом в парадигмі відмінювання іменників;

- c) чергування голосного основи (основотворчого суфікса) за аблаутом в парадигмі відмінювання займенників;
 - d) чергування голосного основи (основотворчого суфікса) за аблаутом в парадигмі відмінювання прикметників.
65. Для готської характерні:
- a) комплексні форми пасивного стану — медіопасиву;
 - b) аналітичні форми пасивного стану — медіопасиву;
 - c) суплетивні форми пасивного стану — медіопасиву;
 - d) синтетичні форми пасивного стану — медіопасиву.
66. Для готської характерний:
- a) клас редуплікованих дієслів (VI клас сильних дієслів);
 - b) клас редуплікованих дієслів (V клас сильних дієслів);
 - c) клас редуплікованих дієслів (VII клас сильних дієслів);
 - d) клас редуплікованих дієслів (VIII клас сильних дієслів).
67. Для готської характерна:
- a) категорія двоїни прикметника;
 - b) категорія множини дієслова;
 - c) категорія двоїни дієслова;
 - d) категорія однини дієслова.
68. Для готської характерна:
- a) категорія однини особових займенників;
 - b) категорія множини особових займенників;
 - c) категорія двоїни особових займенників;
 - d) категорія множини відносних займенників.
69. Для готської характерна:
- a) редукція голосних у наголошених складах;
 - b) редукція голосних напочатку слова;
 - c) редукція голосних всередині слова;
 - d) редукція голосних у ненаголошених складах.
70. Для готської характерна:
- a) заміна триморфемної структури слова чотириморфемною;
 - b) заміна триморфемної структури слова двоморфемною;
 - c) заміна двоморфемної структури слова триморфемною;
 - d) заміна двоморфемної структури слова чотириморфемною.

Тема 8. Скандинавські мови

1. Найдавніші відомості про Скандинавію відносяться до:
 - a) II ст. до н.е.;
 - b) I ст. до н.е.;
 - c) I ст. н.е.;
 - d) II ст. н.е.
2. Перша згадка про скандинавів – розповідь грека:
 - a) Піфея;
 - b) Таціта;
 - c) Страбона;
 - d) Плінія Старшого.
3. Ряд племен, що первинно проживали на території Скандинавії залишають батьківщину і переселяються в:
 - a) західну та північну Європу;
 - b) східну та північну Європу;
 - c) центральну та східну Європу;
 - d) центральну та південну Європу.
4., розбиті у 102 р. до н.е. римлянами, проживали спершу на півночі Ютландського півострова:
 - a) Готи;
 - b) Герули;
 - c) кімври та тевтони;
 - d) свеї.
5. На південь від кімврів та тевтонів жили:
 - a) юти та англи;
 - b) ругії та юти;
 - c) сакси та ругії;
 - d) юти та сакси.
6. Племенна назва данів згадується тільки в ст. грецьким істориком Прокопієм і готським істориком Йорданом:
 - a) IV;
 - b) V;
 - c) VI;
 - d) VII.
7. Згідно з Йорданом, дани прийшли з в III-IV ст. і поселилися на датських островах:
 - a) Норвегії;
 - b) Швеції;
 - c) Сканзи;
 - d) Ісландії;

8. Згідно з Йорданом, дани поселилися на датських островах, вигнавши проживаючих там:
 - a) герулів;
 - b) свеїв;
 - c) ругіїв;
 - d) свеонів.
9. На острові Борнхольм спершу жили:
 - a) ругії;
 - b) юти;
 - c) сакси;
 - d) бургунди.
10. Племінні переселення з області не відбувалися:
 - a) Швеції;
 - b) Данії;
 - c) Норвегії;
 - d) Ісландії.
11. На території Норвегії проживали:
 - a) ругії, аугандії та трьонди;
 - b) пугії, свеї та трьонди;
 - c) свеї, аугандії та трьонди;
 - d) свеї, аугандії та ругії.
12. У сучасній Швеції проживало велике плем'я свіонів або свеїв, яких першим згадає:
 - a) Пліній Старший;
 - b) Тацит;
 - c) Страбон;
 - d) Піфей.
13. Суспільний устрій скандинавських германців був представлений:
 - a) радою старійшин;
 - b) народними зборами;
 - c) віче;
 - d) військовою демократією.
14. Важливим в історії скандинавських країн є період ст., названий "епохою вікінгів":
 - a) з III по VIII;
 - b) з IV по IX;
 - c) з VII по X;
 - d) з VIII по XI.
15. Походи вікінгів розпочалися нападом морських розбійників із Скандинавії на монастир:

- a) фарерський;
- b) французький;
- c) ісландський;
- d) англійський.

16. У 911 вікінги захопили область на півночі Франції, де утворилося королівство:

- a) Бургундія;
- b) Лангобардів;
- c) Нормандія;
- d) Франків.

17. Вікінги зі Швеції, які рухалися в східну Європу отримали назву:

- a) Норманів;
- b) Данів;
- c) Варягів;
- d) Північних людей.

18. По системі річкових шляхів, що пов'язували Балтійське море з Чорним, вікінги добиралися до:

- a) Берна;
- b) Дністра;
- c) Риму;
- d) Константинополя.

19. Питання поселення скандинавів у північній Америці є доволі суперечливим. Вони називали цю землю:

- a) Вінланд;
- b) Вінленд;
- c) Вонленд;
- d) Ванланд.

20. Тільки в християнізація пройшла мирно:

- a) Норвегії;
- b) Ісландії;
- c) Швеції;
- d) Данії.

21. Скандинавські мови поділяють на:

- a) північні та південні;
- b) старі та молоді;
- c) північні та західні;
- d) західні та східні.

22. Молодший рунічний алфавіт прийшов на зміну старшим рунам:

- a) у 9 ст.;
- b) у 6 ст.;

c) у 8 ст.;

d) у 7 ст..

23. Футарк складався з:

a) 16 рун;

b) 20 рун;

c) 24 рун;

d) 26 рун.

24. Всього написів молодшими рунами знайдено майже:

a) 2,5 тис.;

b) 4,5 тис.;

c) 1,5 тис.;

d) 3,5 тис.

25.3 латинським письмом скандинави вперше познайомилися під час:

a) Реформації;

b) походів вікінгів;

c) християнізації;

d) хрестових походів.

26. До західних скандинавських мов відносять:

a) норвезьку, шведську, датську;

b) норвезьку, ісландську, фарерську;

c) ісландську, датську, шведську;

d) ісландську, фарерську та новонорвезьку.

27. У східноскандинавських мовах пройшла:

a) редуплікація;

b) монофтонгізація давніх дифтонгів;

c) дифтонгізація монофтонгів;

d) редукція ненаголошених голосних.

28. Ісландська мова є найбільш спорідненою з:

a) фарерською;

b) датською;

c) норвезькою;

d) шведською.

29. Основні фонетичні відмінності між давньоісландською і сучасною ісландською полягають у вимові. Ці моменти, переважно:

a) не фіксуються;

b) не відтворюються;

c) не відображені в орфографії;

d) не відображені в граматиці.

30. Найбільш “германською” за своїм лексичним складом є:

a) норвезька;

- b) датська;
- c) фарерська;
- d) ісландська.

31. Сучасна фарерська орфографія була створена у:

- a) XX ст.;
- b) XVII ст.;
- c) XIX ст.;
- d) XVIII ст.

32. В офіційній сфері Фарерських островів використовується:

- a) датська;
- b) норвезька;
- c) фарерська;
- d) шведська.

33. Основними пам'ятками давньонорвезького періоду є:

- a) написи молодшими рунами, героїчний епос;
- b) написи старшими рунами, героїчний епос;
- c) написи молодшими рунами, поезія скальдів, пісні "Едди";
- d) написи старшими рунами, поезія скальдів, пісні "Едди".

34. Норвезька літературна мова на основі сільських діалектів спершу мала назву:

- a) ланнсмол;
- b) букмол;
- c) ріксмол;
- d) народна мова.

35. У 1929 р. назву ріксмол замінюють на:

- a) ланнсмол;
- b) букмол;
- c) народна мова;
- d) нова мова.

36. Специфічно норвезьким є відкритий голосний звук:

- a) ā;
- b) æ;
- c) ē;
- d) æ.

37. Головною зміною в звуковій системі давньодатського періоду був, так званий, датський:

- a) перебіг приголосних;
- b) пересув приголосних;
- c) зсув приголосних;
- d) здвиг приголосних.

38. Основною рисою датської вимови є:
- a) стьод та довгі голосні;
 - b) стьод та довгі приголосні;
 - c) стьод та відсутність довгих голосних;
 - d) стьод та відсутність довгих приголосних.
39. За кількістю мовців серед північногерманських мов першою виступає:
- a) ісландська;
 - b) шведська;
 - c) датська;
 - d) норвезька.
40. Велику кількість запозичень шведська отримує з:
- a) норвезької;
 - b) верхньонімецької;
 - c) середньоніжньонімецької;
 - d) датської.

Тема 9. Західногерманські мови

1. Західногерманські мови походять від племінних мов:
 - a) англів, саксів та ютів;
 - b) англів, саксів та інгвеонів;
 - c) інгвеонів, іствеонів та ерміонів;
 - d) інгвеонів, іствеонів та ютів.
2. Започаткували англійську народність:
 - a) англи, сакси та юти;
 - b) англи, сакси та інгвеони;
 - c) інгвеони, іствеони та ерміони;
 - d) інгвеони, іствеони та юти.
3. Північні франки-іствеони дали початок:
 - a) німецькій нації;
 - b) нідерландській нації;
 - c) бельгійській нації;
 - d) англійській нації.
4. Західногерманська підгрупа германських мов представлена в період раннього середньовіччя:
 - a) 3 мовами;
 - b) 4 мовами;
 - c) 5 мовами;
 - d) 6 мовами.

5. Сучасна англійська мова має основні/их різновиди:
- a) 6 ;
 - b) 5;
 - c) 4;
 - d) 3.
6. В історії англійської мови виділяють наступні періоди:
- a) давньоанглійський та новоанглійський;
 - b) давньоанглійський та новий;
 - c) давньоанглійський, середньоанглійський та новий;
 - d) давньоанглійський, середньоанглійський та новоанглійський.
7. У першому тисячолітті до н.е., починаючи з 7 ст., Британію захоплюють гели, що були:
- a) скандинавськими племенами;
 - b) кельтськими племенами;
 - c) галльськими племенами;
 - d) племенами зі сходу.
8. Тільки в середині I ст.н.е. Британія стала:
- a) кельтською колонією;
 - b) германською колонією;
 - c) римською колонією;
 - d) скандинавською колонією.
9. Першими з германських племен, хто захопив територію на пд-сході Британії, були:
- a) юти;
 - b) сакси;
 - c) англи;
 - d) фризи.
10. Епоху існування 7 англосаксонських королівств називають:
- a) епохою гектархії;
 - b) епохою гептархії;
 - c) епохою гексархії;
 - d) епохою гестархії.
11. За письмовими пам'ятками давньоанглійського періоду встановлюється існування в той час наступних діалектів:
- a) нортумбрійський, ессекський, уссекський та кентський;
 - b) нортумбрійський, сассекський, уссекський та кентський;
 - c) нортумбрійський, мерсійський, уссекський та кентський;
 - d) нортумбрійський, мерсійський, уссекський та сассекський.
12. Найвідомішою поетичною пам'яткою давнього періоду є поема "Беовульф", що датується:

- a) 8 ст.;
 - b) 9 ст.;
 - c) 10 ст.;
 - d) 11 ст.
13. Довгі дифтонги давньоанглійської мови були:
- a) германською інновацією;
 - b) залишками спільноіндоєвропейського періоду;
 - c) тимчасовим явищем;
 - d) спільногерманського походження.
14. Система приголосних давньоанглійської складала:
- a) шумні та шиплячі;
 - b) шумні та проривні;
 - c) проривні та сонорні;
 - d) шумні та сонорні.
15. Словник давньоанглійської мови складається в основному з:
- a) спільноіндоєвропейських та кельтських слів;
 - b) спільноіндоєвропейських та спільногерманських слів;
 - c) спільногерманських та кельтських слів;
 - d) кельтських та скандинавських слів.
16. У відмінюванні прикметників давньоанглійської мови виділяли:
- a) 2 відміни;
 - b) 3 відміни;
 - c) 4 відміни;
 - d) 5 відмін.
17. Нормандське завоювання Англії в р. стало причиною радикальних змін в соціально-економічному устрої країни:
- a) 1055;
 - b) 1060;
 - c) 1066;
 - d) 1075.
18. Письменність англійською мовою у 11-13 ст. переживає:
- a) процвітання;
 - b) ряд змін;
 - c) занепад;
 - d) багато запозичень.
19. Перші письмові пам'ятки середньоанглійського періоду говорять про:
- a) домінуючий нормандський діалект;
 - b) домінуючий англійський діалект;
 - c) рівноправне положення всіх діалектів;
 - d) вихід із занепаду.

20. У 12-13 ст. відбувається:
- a) послаблення коротких голосних у відкритому складі;
 - b) подовження коротких голосних у закритому складі;
 - c) подовження коротких голосних у відкритому складі;
 - d) послаблення коротких голосних у закритому складі.
21. Лексика середньоанглійського періоду збагачується запозиченнями, які:
- a) існували в мові разом з англійськими словами на позначення одного явища;
 - b) сприяли утворенню нових англійських слів;
 - c) сприяли зникненню ряду англійських слів;
 - d) прийшли з мов сусідів.
22. Довге панування мови в Англії здійснило великий вплив на лексичний склад англійської:
- a) норвезької;
 - b) фризької;
 - c) шведської;
 - d) французької.
23. У середньоанглійський період виникає нова категорія:
- a) особових займенників;
 - b) питальних займенників;
 - c) зворотніх займенників;
 - d) присвійних займенників.
24. У середньоанглійський період виникає аналітична категорія:
- a) майбутнього часу;
 - b) минулого часу;
 - c) пасиву;
 - d) ступенів порівняння прикметників.
25. У 16 ст. норма сприймається сучасниками як єдина правильна літературна мова:
- a) нортумбрійська;
 - b) уссекська;
 - c) сассекська;
 - d) лондонська.
26. Кардинальну перебудову всіх довгих голосних у новоанглійському періоді викликав:
- a) перший пересув приголосних;
 - b) другий пересув приголосних;
 - c) великий пересув голосних;
 - d) пересув дифтонгів.

27. У ранньоанглійський період була повністю втрачена граматична категорія:
- a) числа;
 - b) виду;
 - c) способу;
 - d) роду.
28. Тривалий вид кінцево складається тільки в:
- a) 17 ст.;
 - b) 18 ст.;
 - c) 19 ст.;
 - d) 20 ст.
29. На протязі 16-17 ст. розвивається допоміжна функція дієслова:
- a) to do;
 - b) to have;
 - c) to be;
 - d) to can.
30. Шотландія була приєднана до Англії в середині:
- a) 16 ст.;
 - b) 17 ст.;
 - c) 18 ст.;
 - d) 19 ст.
31. Найхарактерніша риса мовного положення у Фрисландії:
- a) наявність кількох державних мов;
 - b) зразкове опанування всіх мов у ранньому віці;
 - c) повна двомовність населення;
 - d) рівне використання усіх державних мов.
32. У Фрисландії набагато більшу сферу використання за фризьку має:
- a) шведська;
 - b) нідерландська;
 - c) англійська;
 - d) норвезька.
33. Фризька орфографія є:
- a) послідовна;
 - b) непослідовна;
 - c) розвинена;
 - d) нерозвинена.
34. Фризька мова найбільш споріднена з:
- a) шведською;
 - b) нідерландською;
 - c) норвезькою;

- d) англійською.
35. У фризській мові іменники мають 2 роди:
- a) жіночий і чоловічий;
 - b) чоловічий і середній;
 - c) спільний та середній;
 - d) спільний та жіночий.
36. Племінною мовою саксів розмовляли сакси, що в епоху раннього середньовіччя заселяли території між:
- a) Рейном та Ельбою;
 - b) Рейном та Одером;
 - c) Рейном та Дністром;
 - d) Ельбою та Дністром.
37. У нижньонімецькій був відсутній:
- a) перший пересів приголосних;
 - b) другий пересів приголосних;
 - c) великий пересув голосних;
 - d) великий пересув приголосних.
38. Нідерландська мова споріднена з:
- a) англійською;
 - b) фризською;
 - c) нижньонімецькою;
 - d) верхньонімецькою.
39. В історії нідерландської виділяють:
- a) 1 період;
 - b) 2 періоди;
 - c) 3 періоди;
 - d) 4 періоди.
40. У нідерландській мові дієслова поділяються на:
- a) сильні та слабкі;
 - b) правильні та неправильні;
 - c) сильні, слабкі та претерито-презентні;
 - d) сильні, слабкі та дієслова особливої відміни.
41. У нідерландській мові відсутнє розрізнення:
- a) іменників за родами;
 - b) іменників за відмінками;
 - c) прикметників за родами;
 - d) дієслів за родами.
42. “Наймолодшою” германською мовою є:
- a) африкаанс;
 - b) ідиш;

- c) нідерландська;
 - d) саксонська.
43. З граматичної точки зору мову африкаанс можна охарактеризувати як:
- a) найскладнішу;
 - b) найсинтетичнішу;
 - c) найрозвиненішу;
 - d) найбільш аналітичну.
44. Найхарактерніша фонетична ознака африкаанс – це:
- a) редуплікація;
 - b) редукція;
 - c) назалізація;
 - d) подовження всіх коротких голосних.
45. На початковому етапі становлення німецької народності і німецької мови ключова роль в цьому процесі належала нащадкам давніх істеонів:
- a) фризам;
 - b) англам;
 - c) саксам;
 - d) франкам.
46. Перші письмові пам'ятки німецькою мовою з'являються у 8 ст. при:
- a) Карлі Великому;
 - b) Ерманаріку;
 - c) Теодоріку;
 - d) королі Альфреді.
47. Традиційна періодизація німецької мови була встановлена:
- a) Расмусом Раском;
 - b) Якобом Гріммом;
 - c) Карлом Вернером;
 - d) Францом Боппом.
48. Перша назва німецької мови *diutisk* мала значення:
- a) побутова;
 - b) державна;
 - c) світська;
 - d) народна.
49. Найдавнішими пам'ятками давньоверхньонімецької є:
- a) роботи німецьких письменників;
 - b) праці монахів;
 - c) глоси;
 - d) рунічні написи.
50. У давньоверхньонімецькому граматична категорія часу представлена:

- a) презенсом та перфектом;
 - b) презенсом та футурумом;
 - c) презенсом, претерітом та перфектом;
 - d) презенсом та претерітом.
51. Межі німецької мовної області суттєво розширилися в:
- a) 8-10 ст.;
 - b) 7-10 ст.;
 - c) 9-10 ст.;
 - d) 9-11 ст..
52. В середньовіснійнімецькій період завершилася:
- a) редурлікація;
 - b) асиміляція голосних;
 - c) редукція ненаголошених голосних;
 - d) редукція наголошених голосних.
53. У середньовіснійнімецькій період дієслова поділялися на:
- a) сильні та слабкі;
 - b) правильні та неправильні;
 - c) сильні, слабкі та претерито-презентні;
 - d) сильні, слабкі та неправильні.
54. Суперництво двох наддіалектних типів норми німецької мови – австрійського та східносередньонімецького продовжувалося до:
- a) 17 ст.;
 - b) 18 ст.;
 - c) 19 ст.;
 - d) 20 ст.
55. Книгодрук був винайдений у 1440р.:
- a) І. Майнцем;
 - b) І. Кнауссом;
 - c) І. Гутенбергом;
 - d) І. Гнатербенгом.
56. На початку 19 ст. уніфікація в області орфографії німецької мови:
- a) завершилася;
 - b) була досягнута;
 - c) не була досягнута;
 - d) була припинена.
57. Ще в 18 ст. граматисти відзначали зразковий характер вимови на:
- a) півдні Німеччини;
 - b) заході Німеччини;
 - c) сході Німеччини;
 - d) півночі Німеччини.

58. Наслідком Реформації був підвищений інтерес до:

- a) нових запозичень;
- b) нових слів;
- c) рідної німецької мови;
- d) нових релігійних слів німецькою.

59. Література на мові ідиш виникла як:

- a) релігійна;
- b) просвітницька;
- c) дидактична;
- d) повчальна.

60. Мова ідиш виникла на території сучасної:

- a) Франції;
- b) Іспанії;
- c) Швейцарії;
- d) Німеччини.

Література

1. Арсеньєва М.Г., Балашова С.П., Берков В.П., Соловьєва Л.Н. Введение в германскую филологию. М.:ГИС, 2000. 314 с.
2. Гухман М.М. Готский язык. М.: Изд-во лит-ры на иностр. яз., 1958. 288 с.
3. Євченко В.В. Готська мова. Тексти, коментар, словник: Навч. посібник. Вінниця: Вид-во “Фоліант”, 2004. 408 с.
4. Жлуктенко Ю.О., Яворська Т.А. Вступ до германського мовознавства. Київ: Вища школа, 1986. 107 с.
5. Задорожний Б.М. Порівняльна фонетика і морфологія готської мови. Львів, 1958. 296 с.
6. Иванова И.П., Чахоян Л.П. История английского языка. М., 1976. 319 с.
7. Левицкий В.В. Введение в германскую филологию. Сб. задач. Киев: Вища школа, 1983. 97 с.
8. Левицкий В.В. Основы германистики. Вінниця: Нова книга, 2006. 528с.
9. Стеблин-Каменский М.И. История скандинавских языков. М.: Изд-во АН СССР, 1953. 340 с.
- 10.Хлебникова И.Б. Введение в германскую филологию и историю английского языка. М.: Высшая школа, 1996. 147 с.
- 11.Чемоданов Н.С. Хрестоматия по истории немецкого языка. М.:Изд-во лит-ры на иностр. яз., 1953. 348 с.
- 12.Bennet W.N. An Introduction to the Gothic Language. N. Y., 1980. 190 с.
- 13.Peters R.A. A Linguistic History of English. Boston, 1968. 180 с.